

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/305/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816203383
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3816203383.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho a členiek senátu Mgr. Zuzany Holúbkovej a JUDr. Gabriely Janákovej v spore žalobcu: T., proti žalovanému: O., o zaplatenie 3.569,36 eur s prísl., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 3. augusta 2018, č. k. 6C/57/2016-83, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) súd prvej inštancie prvým výrokom zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 3.569,36 eur s prísl. titulom nesplatennej dlžnej istiny úveru a zmluvných úrokov. Druhým výrokom rozhodol, že žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznáva. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil s poukazom na ust. § 2 písm. d), i), § 9 ods. 2 písm. f), j), k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Súd konštatoval, že v sporovom konaní, kde platí zásada dispozičná a prejednávacia, musí žalobca už v podanej žalobe uviesť rozhodné skutočnosti, z ktorých vyvodzuje uplatňované právo a musí k tomu uviesť potrebné dôkazy. Túto povinnosť tvrdenia i povinnosť dôkaznú má žalobca i počas konania, ktorú povinnosť si v spore napriek výzvam súdu zo dňa 19.04.2018, doručenej 20.04.2018, zo dňa 21.05.2018, doručenej 21.05.2018 a zo dňa 22.06.2018, doručenej 25.06.2018 nesplnil. Nespĺnenie tejto povinnosti postihuje účastníka nepriaznivým následkom v podobe neúspechu v spore. Účastník, ktorý neoznačil dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie prípadné nepriaznivé následky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe ostatných vykonaných dôkazov. Súd dodal, že žalobca žiadnym listinným dôkazom v zmysle záverov odvolacieho súdu (akú sumu poskytol žalobca žalovanému a na základe akých zmluvných vzťahov, akú výšku žalovaný uhradil žalobcovi a ten akú výšku započítal na istinu a akým spôsobom) tvrdené skutočnosti nepreukázal, preto mal za to, že nárok žalobcu v spore nie je preukázaný a je dôvod na zamietnutie žaloby. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil ust. § 262 ods. 1 CSP a uviedol, že v spore úspešnému žalovanému vznikol nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Žalovanému však v konaní žiadne trovy nevznikli, preto mu náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie žalovaný. Namietal, že súd prvej inštancie zamietol žalobu z dôvodu neunesenia dôkazného bremena ohľadom skutočností tvrdených v žalobe. Uviedol, že skutkové zistenia súdu sú vo svetle predložených dôkazov - úverovej zmluvy, dodatku k úverovej zmluve, oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, rozpisu plnení na úver, výpisu z bankovej knihy a skutočností, že žalovaný nenamietal dôvodnosť žalovanej pohľadávky ani jej výšku, nesprávne. Súd prvej inštancie bez toho, aby žalovaný rozporoval

poskytnutie pôžičky, predčasnú splatnosť úveru a rozsah neplnenia, ktorý vyplýva z ním predloženého prehľadu k zmluve, teda bez jeho návrhu vykonal dokazovanie ohľadne skutočností, ktoré neboli sporné. Rozpis plnení na úver súdu predložil už s podaním zo dňa 06.07.2016, v ktorom podrobne špecifikoval ním uplatnený nárok, taktiež rozsah plnenia uviedol v odvolaní zo dňa 28.12.2016. Opakovane uplatnený nárok špecifikoval súdu v podaní zo dňa 02.08.2018, ktoré bolo dňa 02.08.2018 zaslané do elektronickej schránky súdu a súd na toto podanie pri rozhodovaní neprihliadol. Súd teda v rámci dokazovania v rozpore so zásadami sporového konania uplatnil namiesto prejednávacej zásady zásadu vyšetrovaciu. Bol toho názoru, že na základe predložených dôkazov a procesnej obrany, resp. pasívite žalovaného v spore mal súd prvej inštancie správne zistiť skutkový stav tak, že žaloba je dôvodná. Žiadal preto rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalobe vyhovieť. Uplatnil si zároveň náhradu trov odvolacieho konania.

3. Žalovaný sa k podanému odvolaniu žalobcom písomne nevyjadril.

4. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

5. Odvolací súd preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní žalovaným vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými aj právnymi závermi súdu prvej inštancie. Ani v odvolacom konaní neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Z uvedeného dôvodu si odvolací súd osvojil dôvody rozsudku súdu prvej inštancie a v podrobnostiach na ne v zmysle ust. 387 ods. 2 CSP odkazuje a dodáva nasledovné:

6. Súd prvej inštancie pôvodne o nároku žalobcu rozhodol rozsudkom (prvým) zo dňa 05. októbra 2016, ktorým žalobu zamietol, keď na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalovaný žalobcovi, resp. jeho právnenému predchodcovi uhradil celkovo 3.361,19 eur, čo bolo zrejme z prehľadu obrátov na úverovej zmluve, ktorú predložil žalobca (pri poskytnutí úveru žalovanému v sume 3.000 eur a konštatovaní bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetnej zmluvy o úvere v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. - neuvedenie riadneho údaju o konečnej splatnosti úveru) a teda mu uhradil viac, než bolo jeho povinnosťou uhradiť. Po podaní odvolania žalobcom vec preskúmal odvolací súd, ktorý uznesením zo dňa 28. februára 2018, č.k. 17Co/69/2017-67 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, keď z dovtedajších dôkazov nebolo zrejme, na základe akých výpočtov súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaný zaplatil žalobcovi celkom sumu 3.361,19 eur. Odvolací súd z dôkazu z č. I. 32 spisu zistil, že súd prvej inštancie nevezal v úvahu navýšenie úveru o 950 eur, a teda, že celkovo bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 3.950 eur; nebolo teda zrejme (pri bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru), či všetky platby boli započítané iba na úhradu istiny, keď z dôkazu z č. I. 32 je zrejme, že sa skladali aj zo splátok úroku a poplatku. V ďalšom konaní mal teda súd prvej inštancie ustáliť sumu, ktorú žalobca žalovanému poskytol, sumu, ktorú žalovaný žalobcovi vrátil a zistiť, akú výšku možno započítať na istinu.

7. Po zrušení veci súd prvej inštancie vyzval žalobcu výzvou zo dňa 19.04.2018 (doručenou 20.04.2018) na oznámenie, akú sumu pôvodne žalovanému poskytol, zároveň aby uviedol a preukázal, akú sumu žalovaný žalobcovi vrátil a akú sumu započítal na istinu, akým spôsobom. Dňa 21.05.2018 súd doručil žalobcovi urgenciu uvedenej výzvy a následne dňa 22.06.2018 nariadil na termín 03.08.2018 pojednávanie, na ktorom v súlade s ust. § 180 CSP rozhodol v neprítomnosti strán sporu napadnutým rozsudkom.

8. Vychádzajúc z čl. 8, § 132 ods. 1 a § 150 ods. 1 CSP, dokazovanie v sporovom konaní je ovládané prejednacou zásadou, ktorá úzko súvisí s povinnosťou tvrdenia a dôkaznou povinnosťou. Povinnosť tvrdenia znamená, že strana sporu musí uviesť podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia, týkajúce sa sporu, a to jasne, úplne a zrozumiteľne, aby súd vedel, na základe akých okolností strane sporu vyplýva jej právo, resp. protistrane povinnosť. Ak strana sporu splní svoju povinnosť tvrdenia, unesie bremeno tvrdenia. Dôkazná povinnosť zasa znamená, že strana sporu musí na preukázanie svojich tvrdení označiť a predložiť dôkazy. Ak vykonané dôkazy preukážu skutkové okolnosti tvrdené stranou sporu, táto uniesla dôkazné bremeno ohľadom svojich tvrdení.

9. V danom prípade aj podľa názoru odvolacieho súdu žalobca nepreukázal v zmysle žaloby ním tvrdené skutočnosti, preto bolo dôvodné žalobu zamietnuť. Ako správne uviedol súd prvej inštancie, žalobca neunesol dôkazné bremeno, ktoré ho zaťažuje. Hoci žalobca v odvolaní namietal, že súdu na základe výzvy podrobne špecifikoval uplatnený nárok v podaní zo dňa 02.08.2018, ktoré rovnakého dňa zaslal do elektronickej schránky súdu a súd naň neprihliadol, toto tvrdenie nie je pravdivé. Podľa zistenia odvolacieho súdu je pravdou, že žalobca zaslal do elektronickej schránky súdu prvej inštancie dňa 02.08.2018 podanie, ktoré však nebolo adekvátnou reakciou na výzvu súdu prvej inštancie, zaslanou žalobcovi po zrušení veci odvolacím súdom dňa 19.04.2018 a na urgenciu zaslanú žalobcovi dňa 21.05.2018, ale išlo o totožné podanie, ako už obsahuje spis na č. I. 32 a ktoré bolo v spise založené už pred rozhodnutím súdu prvej inštancie prvým (zrušeným) rozsudkom.

10. Žalobcom tvrdený dôvod odvolania preto nebol spôsobilý privodiť žalobcovi požadovanú zmenu napadnutého rozhodnutia, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

11. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešnému žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože mu v odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).